

Phẩm 22: NHỚ XƯA

Bấy giờ, Thiên Trung Thiên
Thầy các trời, người đời
Trong cõi nước Đại vương
Quốc độ Ma-kiệt-đà
Dừng chân ở vườn Trúc
Nhớ lại đời xa xưa
Ánh sáng càng tỏa đẹp
Giống như đèn lửa mạnh.
Em Phật tánh nhân từ
Tên gọi là A-nan
Thấy ánh Phật rực rỡ
Liền đi đến chỗ Phật
Chấp tay quỳ gối phải
Cung kính bạch Phật rằng:
“Xin Đấng trời trong trời
Giải quyết tâm con nghi
Chưa từng thấy ánh sáng
Như ánh sáng hôm nay
Xin Đấng Nhất Thiết Trí
Nói nguyện nhân sáng này”.
Bấy giờ Đức Phật dùng
Tám tiếng mâu bảo rằng:
“Nay lắng nghe Ta nói
Nhân duyên ánh sáng này
Ta tự nhớ đời trước
Thí vô số chúng sinh
Cúng dường hàng ngàn Phật
Đủ mọi thứ cần dùng
Học vô số thánh điển
Cúng tế nhiều vô vàn
Đại thí nhiều vô kể
Người thí khó kể hơn.
Nhớ lại thời quá khứ
Voi lớn như núi trắng
Thế lực hơn kẻ địch
Ta dùng để bố thí
Hai con lòng yêu mến
Dùng ban bố cho người
Chân lông đều ra máu.
Thời, Ta tên Thập Ái
Voi, ngựa, xe, con gái
Các thứ đều bố thí,
Thí tám muôn bốn ngàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trâu đực vàng, sừng vàng
Thúng vàng đựng lúa bạc
Đã thỏa mãn bao dung.
Ta tên là Tri Thời
Đại thí mười hai năm
Bà-la-môn tặc ác
Đến xin đầu của ta
Bấy giờ các vị trời
Muốn cố ngăn Phạm chí
Ta hiểu dụ các trời
Chớ trái với bốn nguyện.
Thời, vua tên Nguyệt Quang
Ta tràn đầy sở nguyện
Lại có Bà-la-môn
Đến xin mắt của Ta
Ta liền cho không trái
Đôi mắt ta mến yêu
Vì vua tên Thiện Mục
Nhân đó phát nguyện lớn
Nay đem mắt thí cho
Nguyện sau thành tuệ sáng.
Lại vào thời điểm khác
Bồ câu bay đến Ta
Bị chim ưng đuổi bắt
Bay đáp trên gối Ta
Ta cắt thịt trong thân
Thỏa mãn theo ý chim
Để đổi bồ câu khỏi
Bị chim ưng ăn thịt.
Ta đã vì người bệnh
Cắt thịt trên thân mình
Hăm một ngày ăn thịt
Bệnh nặng kia đã lành.
Lại vì vua Phổ Thí
Tên là Đại Lực Sĩ
Xưa, trừ bệnh chúng sinh
Nay diệt tan trần lao.
Lại, thưở đời quá khứ
Ta đem thân cho người
Cho cả con yêu dấu
Cho luôn người bạn đời
Giao cho Ta người ác
Bảo Ta phải sát hại
Thời Ta tên Diễm Nguyệt
Không giết chết mạng mình

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Còn lột da bố thí
Quấn thân làm bắc đền
Đồng thời đốt bắc đền
Toàn thân đều bốc cháy.
Vua tên Kiên Kim Cang
Chịu đau không ai bằng
Chỉ vì cầu một nguyện:
Giở chân liền thành Phật
Đem thân cho cọp sói
Đất rung chuyển sáu cách
Nhờ tâm mạnh mẽ ấy
Nên vượt qua chín kiếp.
Từng một lần khéo thí
Chúa bốn biển, thế gian.
Xưa làm vua Chuyển luân
Danh hiệu là Đại Thiên
Kiến lập phong giáo vua
Trị bằng mười hạnh lành
Xả bỏ cả bốn cõi
Xuất gia tu tịnh hạnh.
Lại vị vua Phổ Địa
Danh hiệu là Tôn Đế
Bấy giờ, trên đất lập
Tám muôn bốn ngàn thành
Vì các ngôi thành ấy
Đặt để cảnh giới rồi
Tám muôn bốn ngàn vua
Đều cạo đầu bỏ ngôi.
Từng vì vua Đa Cầu
Ham muốn mê cuồng loạn
Vượt qua cả biển lớn
Tìm đất đai nhân dân,
Thời, Ta làm Phạm chí
Đại trí tên Thượng Độ
Đem thuận lý dạy vua
Khiến vua chánh ý chí.
Từng làm voi đầu đàn
Như mặt trời xinh đẹp
Sáu ngà, rất đáng yêu
Bóng loáng có ánh sáng
Thợ săn tham ngà đẹp
Bắn tên trúng vào tim
Voi tự nhổ ngà cho
Lòng không chút giận hờn.
Vua Tịnh Thí sẵn bắn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhân đến trong rừng sâu
Chận hai con nai chúa
Giấu ở trong hang sâu
Vì nai mẹ có thai
Nai chúa xin chết thay
Súc sinh nơi hoang dã
Lại không sợ tai nạn.
Có nước bỗng giết hại
Cha mẹ và người già
Ta tuân phụng hiếu dưỡng
Đào hang cứu mẹ cha
Trời trên không hỏi nghĩa
Cha dạy Ta đáp lời:
Dứt đảo kiến chúng sinh
Giúp không đọa địa ngục.
Trăn lớn ngăn người buôn
Vây bọ họ vào trong
Túc duyên Ta khi ấy
Sinh làm sư tử chúa
Sai voi dùng sức mạnh
Đạp cho trăn chết ngay
Cứu năm trăm người khách
Yên ổn trở về nhà.”
Lúc bấy giờ, Phật nói:
“Kinh Sinh năm trăm chương
Cõi Tam thiên đại thiên
Đều rung chuyển sáu cách
Có ức loài chúng sinh
Đều phát tâm đại đạo,
Lại có ức chúng sinh
Đều chứng bốn đạo quả
Kẻ hiền trí trên đời
Không thể nói rằng lạ.
Bồ-tát phát mạnh mẽ
Thí xả thân mạng mình
Theo ý người cầu xin
Không bao giờ trái ý,
Công đức được tự tại
Muôn vật và thân mạng
Gom thọ mạng ngắn ngủi
Đó mới là điều lạ.
Bị trần lao trói buộc
Tâm ác đầy mê hoặc
Dùng năng lực từ bi
Ngăn cản tâm ác kia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bỏ được điều yêu thích
Của báu và thân mạng.
Chúng sinh có tài giỏi
Đời có người tự tại
Ngay khi ta làm ác
Phải tự chế không làm,
Ngày đêm làm các lành
Để lòng mình nghỉ ngơi
Nhờ đó tự khuyến tấn
Chí nguyện trong Phật đạo.*

M